

Tehnične smernice za ohranjanje in rabo genskih virov

Brek

Sorbus torminalis

Slovenija

Robert Brus¹, Zvone Sadar², Primož Štular³, Hojka Kraigher⁴

¹Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta, Odd. za gozd. in obnovljive gozdne vire, Ljubljana, Slovenija

²Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Sežana, Slovenija

³Voklo 87a, 4208 Šenčur, Slovenija

⁴Gozdarski inštitut Slovenije, Ljubljana, Slovenija

Široko razraščeno cvetoče brekovo drevo pri Izoli (foto: Brus, R.)

V Sloveniji brek na splošno spada med manj znane drevesne vrste. Zaradi večje pozornosti, ki mu jo namenjamo v zadnjih dveh desetletjih, ga razmeroma dobro poznajo gozdarji, medtem ko je za povprečnega obiskovalca gozda precej neznana vrsta. Do 25 m visoko listopadno drevo v prsnem premeru meri do 1 m in razvije močno gosto okroglasto krošnjo, ki pri drevesih zunaj gozda pogosto sega do tal. V mladosti je skorja značilno siva, bleščeča in gladka, v starosti pa se z nje začne luščiti značilna tanka plast sivega lubja. Ko le-ta odpade, se razkrije rjavkasta značilna razpokana skorja, ki po svojem vzorcu precej spominja na drobnico. Premenjalno razporejeni listi so enostavni do zelo značilno krpati, do 12 cm dolgi, praviloma imajo 3 do 5 parov priostrenih trikotnih krp. Jabolkasti plodovi dozoriijo konec septembra in so ovalni, do 18 mm dolgi, rjavi in posuti z belimi pikami. Sprva so precej trdi, umedeni pa se zmehčajo, postanejo okusni in po okusu spominjajo na hrške.

Pomen in raba

Brek je drevesna vrsta z lesom, ki v zadnjih dveh desetletjih spada med najbolj cenjene na evropskem trgu. Ima odlične tehnične in estetske lastnosti, je težak, trd, upogibno trden, trajen in prožen, poleg tega se izredno lepo obdeluje. Je značilne rdečkaste barve in nekoliko spominja na hruškovino. Navadno je enakomerne barve in ne tvori obarvane jedrovine, pri starih drevesih pa se v notranjosti debla pojavljajo značilne temne, pri nekaterih poznavalcih še zlasti cenjene lise. Les uporabljajo v strugarstvu, kolarstvu, za izdelovanje pohištva, merilnih inštrumentov, mehanskih delov pri klavirjih in drugih glasbil, na primer dud ali flavt. V naravi je brek že tako ali tako redka vrsta in ker za dobro rast potrebuje veliko prostora in intenzivno nego, je na trgu res malo njegovih kakovostnih sortimentov. Te največkrat prodajajo na dražbah, na katerih včasih dosežejo izjemne cene. Znani so primeri, ko so za najboljša furnirska debla v zahodni Evropi iztržili po več kot 8000 evrov za kubični meter. Na dražbi vrednejšega lesa februarja leta 2013 v Slovenj Gradcu je najlepši brekov hloed dosegel ceno 660 evrov za kubični meter, februarja 2011 je bil najdražji prodan za ceno 1000 evrov za kubični meter.

Plodovi so užitni, umedeni po okusu spominjajo na hruške, nekatere na datlje. Uporabljajo jih za pripravo cenjenega žganja in za predelavo v marmelado, čežano, kis ali sok. Plodovi

Deblo z značilno skorjo
(foto: Brus, R.)

vsebujejo veliko vitamina C in imajo nekaj zdravilnih lastnosti, saj pomagajo pri bolečinah v trebuhu in zapirajo. V bližini hiš ga včasih sadijo kot sadno, ponekod tudi okrasno drevo. V gozdu je brek zaradi plodov pomemben vir hrane za nekatere gozdne živali, predvsem miši, veverice, polhe, ščinkavce in druge ptice. Med cvetenjem povečuje estetsko vrednost gozda. Na velikem delu svojega areala je ogrožena vrsta. V zadnjih letih se zanimanje zanj zelo povečuje in mnoge dežele so že oblikovale posebne programe za njegovo dolgoročno ohranitev.

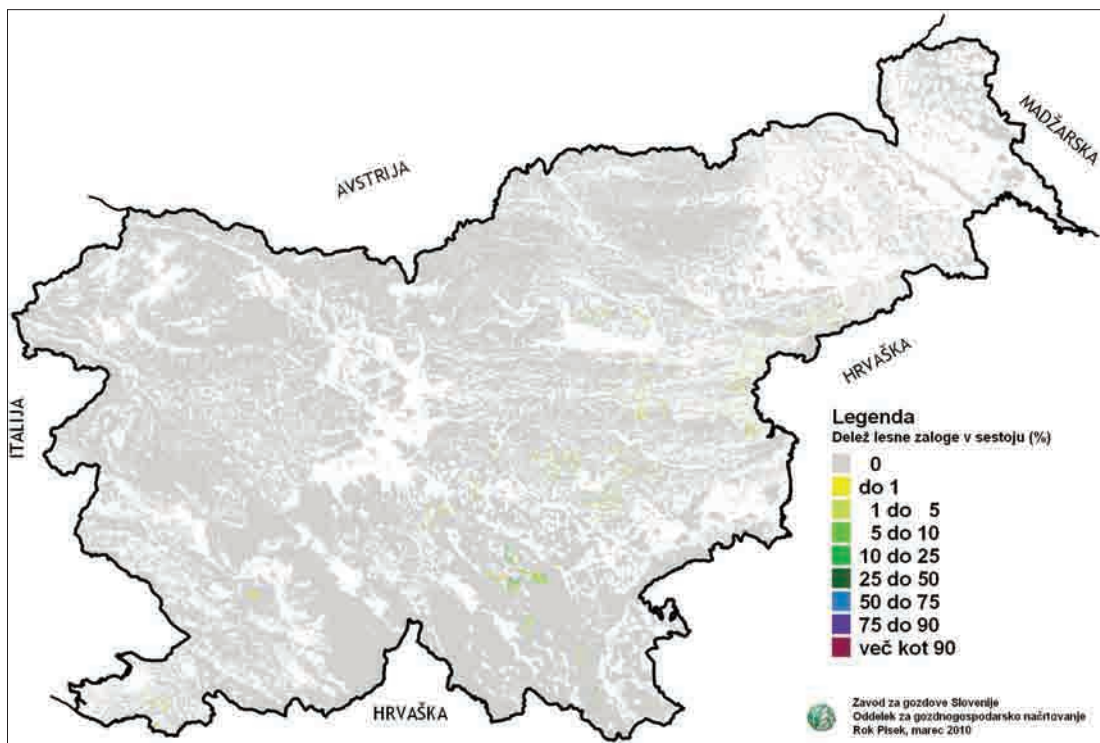
Brekovi cvetovi
(foto: Brus, R.)

Razširjenost in gojenje breka v Sloveniji

Brek avtohtono uspeva v večjem delu Slovenije. Najpogostejši je v sredozemskem svetu, najdemo ga v Slovenski Istri, na Krasu, v Čičariji, Vipavski dolini in Goriških brdih. Na planotastem kraškem delu Istre ga skoraj ne najdemo, pogosteje pa se pojavlja v osrednjem delu Istre v Šavrinskih brdih in vse do morja. Pojavlja se v vseh rastlinskih združbah in na vseh vrstah tal. Najbolj mu ustrezajo karbonatne rendzine na flišu na strmih pobočjih in planotastih grebenih ter globoka in z minerali bogata evtrična rjava tla na flišu. V sestojih se pojavlja posamezno ali v šopih kot primes v hrastovih gozdovih s puhastim hrastom ali cerom na rastiščih asociacije *Sesleria autumnalis* – *Quercetum*, ki je pogosta na južnih pobočjih na slabših suhih tleh. Na boljših rastiščih raste v združbi z gra-

Prepoznavni, značilno širokokrpati listi (foto: Brus, R.)

Delež lesne zaloge breka v sestoji

(Ponatis z dovoljenjem založnika: Zavod za gozdove Slovenije)

Zreli plodovi
(foto: Brus, R.)

dnom. Ustrezajo mu tudi vlažne osojne lege na dobrih bukovih rastiščih asociacije *Seslerio autumnalis* – *Fagetum* z gradnom, češnje, poljskim brestom in belim gabrom. Poleg tega brek najdemo tudi povsod tam po Sloveniji, kjer je podnebje dovolj toplo za gojenje vinske trte, na primer na Dolenjskem, Kočevskem, Štajerskem, v Zasavju, Prekmurju in Beli krajini. Izredno lepa drevesa ali skupine so znane celo na Gorenjskem v okolici Bitenj pri Kranju, kjer se je uveljavil na degradiranih rastiščih. Povsod je razmeroma redek in nikjer ne tvori sestojev, največ ga je na sušnih rastiščih po gričevjih, kjer rasteta graden

in bukev.

Brek ima podobno kot druge vrste iz rodu *Sorbus* precej pionirskih lastnosti. Najraje raste na svežih, humoznih in mineralno bogatih rastiščih na apnencu ali karbonatnem flišu, nekoliko redkeje na silikatu. Včasih raste na plitvejših in revnih tleh. Je prezimno trden in prenese pozno slano, vendar ga večkrat poškoduje zgodnja slana. Za dobro rast in zorenje plodov potrebuje precej toplote, razmeroma odporen je proti suši. Je polsencozdržna vrsta in v mladosti lahko raste v senci, v večji starosti pa preživi, a se slabo razvija in oblikuje krivo debl. Zato mu je pri intenzivnem

gojenju in pospeševanju treba sproščati krošnjo in odstranjevati konkurenco. Za izboljšanje kakovosti moramo že v mlajših razvojnih fazah poskrbeti za rahljanje in nego gošče ter letvenjaka. Pogosto se vegetativno razmnožuje s poganjki iz korenin, iz panja pa odganja slabo. Raziskava v Šavrinskih brdih leta 2000 je v zelo presvetljenem sestoji na delno zaraščajoči se površini, veliki 0,20 ha, odkrila kar 1008 primerkov breka, visokih od 1 do 6 metrov, in skoraj vsi so zrasli kot poganjki iz korenin.

V zadnjih dveh desetletjih breku zaradi vsestranske uporabnosti plodov, vloge v ekosistemu in kulturni krajini ter zaradi izjemnih cen lesa namenjamo vse več pozornosti. Njegov potencial še zdaleč ni dovolj izkoriščen in pri njegovem gojenju bi lahko naredili korak naprej. V spremenjenih podnebnih razmerah lahko pričakujemo počasno pomikanje celotnega areala breka proti severovzhodu in v višje nadmorske višine. Poleg tega bo verjetno več možnosti za uveljavljanje na rastiščih, s katerih se bodo umikale mezofilne vrste, na primer bukev. Kljub morebitnemu splošnemu zmanjšanju proizvodne sposobnosti rastišč bo le-to v Sloveniji za določeno obdobje tudi za brek pomenilo nekaj prednosti in priložnost za gojitelje. Tudi zaradi nekoliko večje odpornosti proti suši je brek verjetno eden primernejših plemenitih listavcev, na katere bi bilo vredno računati v prihodnosti.

Proizvodnja semena in vzgoja sadik

V Sloveniji imamo štiri gozdne semenske objekte breka. V vseh štirih se pojavlja v sestojni obliki. Semenska sestoja v KE Rog in KE Koper sta tudi predlagana za gozdni genski rezervat.

Brekova semena
(foto: Štular, P.)

V Sloveniji imamo trenutno zalogo enega kilograma semena breka v hranilnici, leta 2009 je bilo dodelanega dva kilograma semena, ki ni za rabo v gozdarstvu. Seme je treba nabirati z vsaj 10 do 15 genetsko različnih dreves. Brek lahko začne semeniti pred starostjo desetih let, obilneje pa pri starosti od 25 do 30 let. Semena nabiramo ročno s trganjem ali otresanjem, lahko tudi s teleskopskimi škargami; najprimernejši čas v naših podnebnih razmerah je v drugi polovici septembra. V nadaljnjih postopkih je treba semena ločiti od plodov, kar lažje opravimo pri že nekoliko umedenih plodovih. Le-ti se ne umedijo hkrati, pač pa posamično, na istem kobilu lahko to traja tudi do tri tedne. Prvi se umedijo plodovi, ki ne vsebujejo semen oz. so jih napadli škodljivci. Take plodo-

ve izločimo, da preprečimo razširitev škodljivcev na sosednje plodove.

Brekovo seme je globoko dormantno in osušljivo, zato ga je mogoče uspešno shranjevati za daljši čas, tudi do 7 ali 8 let. Pri shranjevanju nad temperaturo 25 °C se začne kalivost zelo zmanjševati. V enem kilogramu je od 25.000 do 40.000 semen. V našem poizkusu smo pri treh različnih drevesih na območju Bitenj (KE Kranj) ugotovili 36.756, 32.800 in 31.700 semen v kilogramu. Iz kilograma nabranih plodov smo pridobili 1.093, 577 in 746 semen. Za kilogram semen v povprečju potrebujemo 41,6 kilograma plodov. Povprečno število semen v plodu je v robnih populacijah 1,91, v centralnih populacijah 2,25, lokalno, zlasti v večjih

Klice z eliptičnimi kličnimi in nažaganimi primarnimi listi
(foto: Štular, P.)

strnjenih populacijah, pa lahko celo do 6.

Za proces kalitve v umetnih razmerah je potrebna stratifikacija. Z njo sprožimo razgradnjo inhibitorjev in prekinitve dormance semen. Med stratifikacijo seme od (2)3 do 9 mesecev izpostavimo visoki vlažnosti in temperaturi od 2 do 5 °C. Mednarodni standardi ISTA za preverjanje kakovosti semen breka

določajo 120 dni hladne stratifikacije. Pri grškem poizkusu, ko so posejali brekova semena brez stratifikacije, je bil uspeh kalitve samo 1 %, z ustrezno stratifikacijo pa so ga povečali na 95 %.

Nekateri avtorji navajajo, da ima brekovo seme tudi sekundarno dormantnost. Ta nastane kot posledica neustreznih razmer v času hladne stratifikacije, kot posledica pa del semen kali šele v drugi rastni sezoni. Za zmanjšanje sekundarne dormantnosti predlagajo nabiranje čim bolj zrelih semen. Vendar je v naših razmerah to težko doseči, ker se z brekovimi plodovi prehranjujejo ptice. S pravilnimi in natančnimi postopki nabiranja in vzgoje se je mogoče v veliki meri izogniti sekundarni dormantnosti.

Na kalivost semena vplivajo: debelina starševskega drevesa, velikost semen in partija semena. V iranskem poizkusu je bila povprečna kalitev v dveh letih 54,1 %. Razlike v kalivosti se pojavljajo tudi med različnimi partijami nabranih semen in semen z različnih dreves. Majhen delež kalitve semen iranske populacije je mogoče pripisati robni populaciji. Balkanski, turški in srednjeevropski deli populacije breka, ki so v osrednjem delu areala, dosegajo kalivost od 70 % do 80 %, izjemoma do 95 %. V mladosti brek tvori močno glavno korenino. Po dveh letih rasti v optimalnih razmerah je le-ta dolga že od 50 do 70 cm, kar je pri gojenju v drevesnicah lahko težava. Prirezovanje glavne korenine povzroči rane, kar lahko zmanjša uspešnost ume-

rne obnove in zmanjšuje rast dreves v začetnih letih po presaditvi ter lahko povzroči vdor patogenih gliv. V drevesnicah drevesa z globokimi koreninami po navadi potrebujejo enkratno presaditev sadik pred prodajo (2+1 ali 2+2). Alternativni način je gojenje sadik v koritih, ki morajo biti dovolj globoka, da sadika neovirano oblikuje glavno korenino. V prvem mesecu razvoja brekova mladika namreč oblikuje že 5 cm globoko glavno korenino. V koritih lahko z močnejšim gnojenjem zmanjšamo rast korenin, kar sicer podaljša proces prilagajanja sadik v naravi, vendar zmanjša nezaheljeno pleteničenje korenin. Mogoča je tudi uporaba naravno razgradljivih korit, v kakršnih pridelujemo sadike manjših višin kot v plastičnih koritih.

Ponudba brekovih sadik v Sloveniji ni stalna, na trgu se občasno pojavljajo sadike iz drevesnic ali ljubiteljske vzgoje. Ponudba je stalnejša v tujini, vendar sadik tujih provenienc v gozdarstvu ne uporabljamo.

Cvetoče brekovo drevo pri Strunjanu (foto: Štular, P.)

Nevarnosti za genetsko raznolikost

Zaradi majhne gostote populacij je brek – tako kot druge manjšinske drevesne vrste – občutljiv za drobljenje habitata, kar lahko povzroči zmanjšanje pretoka genov in s tem zmanjšanje genetske raznolikosti. Drobljenje habitata je lahko posledica krčenja gozda, za brek neustreznega gospodarjenja, sprememb habitatov zaradi podnebnihih sprememb in posledica pojava novih ali intenzivnejših bolezni. Brek lahko prizadenejo okužbe z jablanovim rakom (*Nectria galligena*) in škrlupom (*Venturia inaequalis*), ki povzročata prezgodnje odpadanje listov, glive iz rodu *Verticillium* pa so pogost vzrok splošne uvelosti. Brek je tudi pomemben gostitelj hruševnega ožiga (*Erwinia amylovora*). Zmanjšanje genetske variabilnosti je lahko tudi posledica velikega deleža vegetativnega razmnoževanja s pomočjo poganjkov iz korenin, ki v okolici posekanega starega drevesa predstavljajo en sam klon. Lokalno izginjanje breka je včasih tudi posledica slabega naravnega pomlajevanja v visokem gozdu, kjer prevladujejo konkurenčno močnejše drevesne vrste, ki ga izrinjajo zaradi slabše konkurenčnosti. Predvsem mlada brekova drevesa zelo ogroža rastlinojeda parkljava divjad, ki z obžiranjem onemogoča pomlajevanje in uspešno prerast breka iz mladja v višje razvojne faze. Ne glede na to, da je poraba brekovih sadik v Sloveniji izredno majhna oziroma je skoraj ni, je potencialna

nevarnost tudi uporaba semena, nabranega s premalo matičnih dreves, ali celo vnos sadik neznane provenience iz tujine. Značilnost večine predstavnikov rodu *Sorbus* je zmožnost njihovega medsebojnega križanja. Med brekovimi križanci je najbolj znan širokolistni mokovec (*Sorbus latifolia* (Lam.) Pers.), ki je verjetno križanec med vrstama *S. torminalis* in *S. aria* in so ga našli leta 1790 v okolici Pariza. Tudi pri nas ga sadimo za okras. Pri tem je možnost povratnega križanja z brekom v naravnem okolju. Na genski sklad breka v naravnih populacijah bi nenazadnje kljub redki citoplazemski introgresiji lahko vplivalo tudi križanje z drugimi okrasnimi vrstami sorbusov, ki jih sadimo v urbanem okolju.

Plodovi po obiranju
(foto: Štular, P.)

Navodila za ohranjanje in rabo genskih virov breka v Sloveniji

Za slovenske razmere je primerno predvsem *in situ* dinamično ohranjanje genskih virov breka v obliki čim bolj enakomerne mreže ohranitvenih skupin ali sestojev v vseh območjih, kjer je razširjen. Usmeriti se je treba v ohranjanje dinamike celotnih ekosistemov, saj je v njih brek vezan na sukcesijo in obilje presvetljenih, vsaj do neke mere odprtih mest, ki so v Sloveniji obilno prisotna v območjih intenzivnega zaraščanja, kot so na primer Haloze, Kras, Kopska brda in Bela krajina. Drugje je za presvetljena mesta in manjše vrzeli treba skrbeti z ukrepi v okviru splošne gozdarske prakse. Pomembno je tudi varstvo posameznih dreves.

Ker je brek v primerjavi z večino listavcev, s katerimi se pojavlja v sestojih, na primer z bukvijo in hrastom, slabo konkurenčen, je treba skrbeti za njegovo redno, večkrat ponavljajoče se sproščanje, kar posamezna drevesa ohrani ter pospeši njihovo cvetenje in obrod. Z nego moramo začeti v fazi gošče. V letvenjaku in mlajšem drogovnjaku oblikujemo šopasto obliko zmesi. Redčenja naj bodo močna, saj morajo izbrana drevesa oblikovati dovolj veliko krošnjo. Nego moramo nadaljevati v fazi debeljaka predvsem z močnim odstranjevanjem sosednjih dreves. Na samem brek obilno cveti vsako leto, ker pa v sestojih ni tako obilnega obroda, bi lahko uredili register debelejših dreves v gozdu, gozdnem robu,

ob kmetijah in drugod.

Pomembno je skrbeti za uspešno pomlajevanje in nadomeščanje posekanih dreves. Pri tem je na voljo več možnosti. Nekoč so zelo priporočali posek starih dreves in sproščanje ali čiščenje njihove neposredne okolice, kar je povzročilo intenziven razvoj koreninskih pogankov nekdanjega drevesa. Takšna praksa sicer pomeni povečanje števila osebkov in brekovega deleža na določenem mestu ali v določenem sestoju, vendar ni brez negativnih posledic. Vsi osebki, zrasli iz korenin enega drevesa, so namreč klon in so si genetsko identični, kar pa pomeni bistveno zmanjšanje genetske variabilnosti. Osebkom vegetativnega izvora tudi prej pojema višinski prirastek, debela pa ne dosegajo mer osebkov, nastalih iz generativnega razmnoževanja. Prav tako je posekano drevo vdorno mesto za glive in druge organizme. Za obnovo je zato ustrežnejše pospeševanje mladik, zraslih iz semena. Prednost ima naravna nasemenitev. Pogoji zanjo je prisotnost starejših semenskih dreves, ki jih je za pospeševanje obroda treba sproščati. Ker niti oprasčevanje niti raznos semena nista omejena na ozko območje, je treba vzdrževati mrežo rodnihih dreves ali skupin na čim širšem območju. Za uspešno nasemenitev in poznejši razvoj mladik je treba zagotavljati ustrezna mesta. Pri tem je marsikje problematično intenzivno obžiranje divjadi, zaradi česar je nasemenitev pogosto uspešnejša na mestih, težje prehodnih za divjad, v gostejših gr-

mišičih in podobno. Grmišča, na primer sestoji leske, so za nasemenitev ugodna tudi zato, ker se tam zadržuje več ptic. Te niso pomembne samo kot raznašalci semena, pač pa pot semena skozi ptičji prebavni trakt tudi zelo izboljša njegovo kalivost.

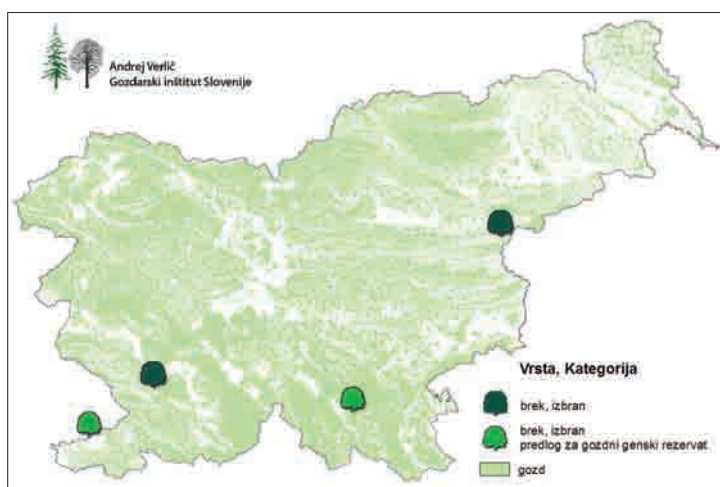
Kjer naravna nasemenitev ni uspešna ali v primeru zelo omejenega števila semenjakov – staršev prihodnje generacije drevja – se lahko odločimo za vnašanje sadik, vzgojenih v drevesnicah. Pomembno je zagotavljanje kakovostnega in dovolj variabilnega reprodukcijskega materiala. Veliko omejitev pri prenašanju v drevesnicah vzgojenih sadik v različne dele Slovenije, ki je zaradi enotnega provenienčnega območja s stališča semenarstva sicer sprejemljivo, pomeni dejstvo, da je brek pomemben gostitelj in prenašalec hruševega ožiga. Fitosanitarni predpisi in omejitve so pri tam tako strogi, da je mnogo lažje izvedljiva in bolj priporočljiva čim bolj lokalna pridelava gozdnega reprodukcijskega materiala breka. Tudi zato bi bilo v Sloveniji treba odobriti še nekaj novih gozdnih semenskih objektov. K ohranjanju genskih virov breka bi lahko pripomogli tudi gozdarji javne gozdarske službe in lastniki gozdov. Gozdarji bi prepoznavali brekova drevesa in lastnike seznanjali s potencialom vrste. Lastniki pa bi bili za pravilno gozdnogojitveno vzgojo breka tudi ekonomsko motivirani.

Pri breku bi poleg njegovega načrtnega in intenzivnejšega vnašanja v gozd lahko razmi-

Brek z lepo raščnim deblom pri Negastrnu pri Moravčah (foto: Štular, P.)

šljali tudi o možnosti osnovanja nekaj poskusnih zunaj gozdnih nasadov ali o saditvi posameznih dreves ali skupin v agrarni krajini ali na območjih v zaraščanju. Taki nasadi bi ob ustreznem varovanju in negi, na primer s skrbnim in rednim obvejevanjem, lahko dajali vredne donose lesa in plodov ter bi hkrati zagotavljali pretok genskega materiala med redkimi populacijami v gozdovih. Pristopi *ex situ*, ki so mogoči tudi pri breku in so na kratko predstavljeni v splošnem delu teh smernic, v Sloveniji za zdaj verjetno niso potrebni.

Gozdni semenski objekti breka v Sloveniji

Izbrana bibliografija

- Biedenkopf, S., Ammer, C. in G. Müller-Starck, 2007. Genetic aspects of seed harvests for the artificial regeneration of Wild service tree (*Sorbus torminalis* [L.] Crantz). *New Forests* 33: 1–12.
- Brus, R., 2012. Drevesa in grmi Jadrana. Modrijan, 623 s.
- Brus, R., 2012. Drevesne vrste na Slovenskem. Ljubljana, 406 s.
- Espahbodi, K., Hosseini, S. M., Mirzaie-Nodoushan, H., Tabari, M., Akbarinia, M. in Y. Dehghan-Shooraki, 2007. Tree age effects on seed germination in *Sorbus torminalis*. *General and Applied Plant Physiology* 33, 1–2:107–119.
- Hemery, G.E., Clark, J.R., Aldinger, E., Claessens, H., Malvolti, M.E., O'Connor, E., Raftoyannis, Y., Savill, P. in R. Brus, 2010. Growing scattered broadleaved tree species in Europe in a changing climate: a review of risks and opportunities. *Forestry*, 83: 65–81.
- Kotar, M., 1998. Vorkommen der Elsbeere und des Speierlings in Slowenien. *Corninaria* 9:18–19.
- Kraigher, H., Božič, G., Minić, M. in M. Pučko, 2006. Gozdno semenarstvo v Sloveniji. Strokovna in znanstvena dela, 127: 291–302.
- Mehle, J., 1999. Rastne značilnosti in razširjenost breka (*Sorbus torminalis* Crantz), jerebika (*Sorbus aucuparia* L.), mokovca (*Sorbus aria* Crantz) in skorša (*Sorbus domestica* L.) v Sloveniji. Magistrsko delo, Ljubljana, Univerza v Ljubljani, BF, Oddelek za gozdarstvo: 134 s.
- Oršanić, M., Drvodelić, D., Anić, I. in S. Mikac, 2006. Morphological-biological properties of fruit and seed of the genus *Sorbus* (L.) species. *Periodicum Biologorum* 108, 6:693–706.
- Oršanić, M., Drvodelić, D., Jemrić, T., Anić, I. in S. Mikac, 2009. Variability of morphological and biological characteristics of Wild Service Tree (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz) fruits and seeds from different altitudes. *Periodicum Biologorum* 111, 4:495–504.
- Pavle, M., Smolej, I., Brus, R. in H. Kraigher, 1996. Noble broadleaves in Slovenia. V: Turok, J. (ur.), Eriksson, G. (ur.), Kleinschmit, J. (ur.), Canger, S. (ur.). Noble hardwoods network : report of the first meeting, 24-27 March 1996, Escherode, Germany. Rome: International Plant Genetic Resources Institute, str. 51–63
- Takos, I. A. in G. SP. Efthimiou, 2003. Germination Results on Dormant Seeds of fifteen Tree Species Autumn Sown in a Northern Greek Nursery. *Silvae Genetica* 52, 2:68–71.

Citiranje: Brus, R., Sadar, Z., Štular, P., Kraigher, H., 2013. Tehnične smernice za ohranjanje in rabo genskih virov: Brek. Zveza gozdarskih društev Slovenije in *Silva Slovenica*, Ljubljana, Slovenija, 8 str.

ISSN 1855-8496

Ta publikacija je dodatek k prevodu: Demesure-Musch, B. in S. Oddou-Muratorio. 2004. Tehnične smernice EUFORGEN za ohranjanje in rabo genskih virov: brek (*Sorbus torminalis*). *International Plant Genetic Resources Institute, Rim, Italija*. 6 str.

Prevod: Bajc M., Zveza gozdarskih društev Slovenije in *Silva Slovenica*.

Prvič objavil (v angleškem jeziku): *International Plant Genetic Resources Institute, Rim, Italija*. 6 str.

Oblikovanje priredbe:

Andrej Verlič,

Gozdarski inštitut Slovenije

Zveza gozdarskih društev Slovenije - Gozdarski vestnik in

Silva Slovenica

Gozdarski inštitut Slovenije

Večna pot 2, Ljubljana, Slovenija

<http://www.gozdis.si>